

COLUMN HENK WESTBROEK

WE MOETEN WÉL REDELIJK BLIJVEN

Omdat muzikanten verplicht werkloos thuiszaten, besloot de regering om 10 miljoen extra aan de NPO te geven om muziekprogramma's te maken. Omdat de regering wist dat de publieke omroep Nederlandse muzikanten die geen onderdeel van Nick & Simon zijn gratis laat werken, eiste de overheid dat dit extra geld vooral ten goede moest komen aan de artiesten. Voor de verandering.

Een klokkenluider op het ministerie verklapte me halverwege de muzikale rit dat er van elke uitgegeven euro 5 cent naar muzikanten ging. En dat de omroepen na 1 juli, als dit extra geld was uitgegeven, gewoon weer zouden gaan verklaren hoe onbetaalbaar belangrijk kunst voor de samenleving is. Om die verklaring te koppelen aan een loonschaal voor artiesten die oploopt tot uiterlijk 0 euro. Het probleem is dat de publieke omroep het belastinggeld dat ze jaarlijks ontvangt over de balk mag gooien, op een manier die ze zelf mag bepalen. De regering mag zich, dat is per wet geregeld, niet bemoeien met de omroepen. Dus toen minister Van Engelshoven van Cultuur een paar jaar geleden op tv zei dat het moreel verwerpelijk was dat omroepen artiesten laten optreden tegen de arbeidsvoorwaarden waar slaven het ook voor moeten doen, kon ze alleen maar deemoedig met de pet in de hand de omroepen vrijblijvend vragen om fatsoenlijk te worden. Die lachten de minister niet in haar gezicht uit; ze hebben daarmee gewacht tot ze de deur uit was.

Tot mijn grote verbazing vroeg SP-Kamerlid Pieter Kwint in de Tweede Kamer aan minister Arie Slob – die de media in portefeuille heeft – of het klopte wat ik beweerde; dat er van dat extra cultuurgeld anders dan bedoeld maar een footje naar artiesten ging. En dat nog maar tijdelijk ook. Arie wist blijkbaar mijn informant binnen de ambtenarij niet te vinden, want na een maand antwoordde hij de Kamer dat het geven van een antwoord niet zomaar kon omdat de vraag zo moeilijk was. Maar dat hij er over een half jaartje op terugkomt. Mocht Arie me zelf bellen dan wil ik hem graag vertellen van welke ambtenaar ik mijn info heb, mits hij met de hand op zijn eigen bijbel belooft deze persoon niet te ontslaan. Ik ben trouwens niet gewend dat mijn stukjes Kamervragen tot gevolg hebben. Maar wel gewend dat er mensen boos om worden.

In dit geval was dat Lisa Boersen, normaal gesproken kinderboekenschrijfster én programmamaker bij Paradiso. Ze had in haar drukke en betaalde bestaan nog een gaatje vrij om voor de NPO te helpen uitkiezen welke artiesten op tv mochten. Ze was pissig op mij omdat ik niet verteld had dat van elke uitgegeven euro maar liefst 50 cent naar de sector ging. De sector? Dat is het podium waarop gespeeld wordt in de uitverkoren

zaal, de presentator die zegt hoe de band heet, licht, geluid, cameralui met concertervaring, de catering en de complete afdeling waar Lisa werkt. De sector bestaat kortom uit alles en iedereen die je nodig hebt om een programma te maken; op de mondkapjes na. Ik was blij van Lisa te horen dat van elke euro, feitelijk nog steeds 50 cent extra voor artiesten beschikbaar is. Minus de mondkapjeskosten want die vielen duidelijk niet binnen de sector. En we moeten wél redelijk blijven.

'IK BEN TROUWENS NIET GEWEND DAT MIJN STUKJES KAMERVragen TOT GEVOLG HEBBEN. MAAR WEL GEWEND DAT ER MENSEN BOOS OM WORDEN'

